

פרשת דברים

השראת השכינה תלויה בילדי ישראל

משיחת ד' מנחם-אב תש"מ

התכנסנו כאן משום שאנו עומדים ב"תשעת הימים", בתחילת חודש מנחם-אב.

חודש זה נקרא בשם "מנחם אב", כלומר שבחודש זה מנחמים את ישראל, משום שבחודש זה ישנה ההבטחה, הבטחתו של הקב"ה, "והפכתי אבלם לששון" - שבקרוב ממש יהפוך הקב"ה ימים אלו, כך שבמקום ימים שאינם ימי שמחה - יהפכו להיות ימים של "ששון", ימי שמחה.

וכל מה שנדרש לשם כך הוא - שישראל יעשו את התלוי בהם כדי לבטל את הסיבה שהביאה לידי אי-שמחה זו, שהיא - כפי שאנו אומרים - "מפני חטאינו גלינו מארצנו": הסיבה לכך שישינו ענין הגלות נעוצה בכך שישראל התנהגו בעבר שלא כראוי.

ועל-ידי כך שיהודי עושה תשובה, עבור עצמו, עבור יהודי נוסף, ועבור הדורות הקודמים - מבטל הוא את "חטאינו", ואזי מובן מאליו שמתבטלת הגלות, ואנו חוזרים לארצנו הקדושה.

ויתרה מזו - הדבר נעשה באופן של "ששון", ביתר שמחה מאשר קודם לכן, כפי שנאמר גם בתורה, שבקרוב - כשיבוא משיח, ויביא אתו את הגאולה האמיתית והשלמה - "יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים", לימים טובים ולימי שמחה, שיש בהם שמחה רבה יותר מאשר בימות השנה הרגילים.

והסיבה לכך - משום שהדבר נעשה ע"י ישראל עושים תשובה, ובכך פועלים הם "יתרון האור מן החושך" ו"יתרון החכמה מן הסכלות", ויוצרים אור גדול עוד יותר וחכמה גדולה עוד יותר, הקשורה עם החכמה האמיתית שהיא התורה, ושבה מופיעות ההוראות כיצד יש להתנהג באופן של חכמה - על-ידי קיום המצוות.

הדבר הוא כך בנוגע לכל אדם מישראל - הן איש, הן אשה והן טף; אבל כשמדובר בילדים ישנו ציווי מיוחד נוסף, וישנה חשיבות מיוחדת.

מסופר במדרש: מתי התחילה הגלות?

בשעה שהוגלו הסנהדרין, שהיו הזקנים והמלומדים בתורה ובמצוות, והיו מנהיגי עם ישראל כולו - עדיין היה הקב"ה שורה בירושלים ובבית-המקדש;

אפילו כשגלו גם ה"משמרות", מנהיגי המשפחות שהנהיגו את הכהונה והלווייה, את הכהנים והלוויים, שנבחרו כנציגי עם ישראל כולו כדי לעבוד את הקב"ה ולהקריב קרבנות במקדש - עדיין, אפילו לאחר שגלו, נשאר עדיין הקב"ה בירושלים ובבית-המקדש;

אבל כאשר "עוללים הלכו לפני צר", כשתינוקות של בית-רבן, ילדי ישראל, יצאו לגלות - יצא גם הקב"ה עמהם לגלות.

ומכך מובן, שכל זמן שילדי ישראל מחזיקים בדרך היהדות, ב"ירושלים" וב"בית-המקדש" - אין הגלות האמיתית יכולה להתחיל, כמסופר לעיל שהקב"ה שורה עדיין בירושלים ובבית-המקדש.

ואדרבה: מכיון שהילדים נמצאים עדיין בירושלים ובמקדש - מחזיר לשם הקב"ה גם את הסנהדרין, את משמרות הכהונה והלווייה, ואת כל עם ישראל.

הדבר תלוי רק בכך שהילדים לא יצאו לגלו.

ומכך מובן, שלכל-לראש, הדבר החשוב ביותר הנדרש כדי להביא לביטול הגלות ולכך שנחזור לירושלים ולבית-המקדש, באופן של גאולה - הרי התחלת הדבר, והחלק החשוב ביותר שבו, היא בכך שילדי ישראל יעמידו עצמם מיד ברוחניות ב"ירושלים" וב"בית-המקדש".

פרשת דברים

וזאת על-ידי לימוד התורה - דבר הקשור עם הסנהדרין, ועם בית-המקדש שבו היתה "לשכת הגזית", ועל-ידי קיום המצוות, ועל-ידי הפיכת כל פרט בהתנהגותם לקרבן להקב"ה, כלומר שהילד מוסר לקב"ה את מעשיו, את דיבוריו ואת מחשבותיו - "כל מעשיך יהיו לשם שמים".

